

dog saaledes, at de, der vare meget daarligt stillede, kun skulde bidrage meget lidt. Men naar der nu er Tale om en Skat, der kun kan komme til at hvile paa den enkelte, hver Gang han flytter fra en Lejlighed til en anden, og denne Skat kun er 10 Øre, vil jeg spørge ærede Medlemmer, om de mene, at det kan siges at være en Skat, der vil komme til at virke tyngende paa de enkelte Borgere eller paa de fattige. Jeg kan paa ingen Maade se det. Og dertil kommer, at vi med Hensyn til disse Lejekontrakter og de andre Smaabeløb have villet hævde det Princip, at en Skat som Stempelskatten har for det offentlige den store Fordel, at hvad enten Beløbene ere store eller smaa, hvad enten den skal indkasseres ved mange smaa Beløb eller ved et samlet Beløb, er Statskassens Ulejlighed med at foretage den oprævnet i Virkeligheden meget ringe. Vi have derfor ment at maatte fastholde, at under de forhaandenværende Omstændigheder, hvor det først af alt kommer an paa ikke at berede Statskassen Skuffelser i nogen Henseende, burde man ikke gaa med til de Nedsættelser, som der ellers muligvis kunde være Tale om at gaa med til.

Med Hensyn til Lotteristempletet er der ogsaa foretaget en Forhøjelse fra Udvalgets Side. Men da man ogsaa her fra demokratisk Side har været imod enhver Forhøjelse, have vi vist den mere demokratiske Del af Udvalget det Hensyn, at vi ikke have forhøjet Stempletet for Ottendedelene, som i Virkeligheden er det, der vilde ramme Smaafolk.

Der er endelig under Nr. 63 stillet et Ændringsforslag, efter hvilket Statsanstalten for Livsforsikring, som hidtil har været fri for Pligt til at stemple sine Policer, ikke mere skal nyde denne Fritagelse. Grunden til, at dette Ændringsforslag er stillet, er den, at man jo nu efterhaanden har faaet lovordnede Regler for hele vort Forsikringsvæsen herhjemme, og man mener da, at man ikke bør opretholde den Ulighed i Konkurrencen, som det er stadig at forhøje Afgiften paa andre Selskabers Policer, men fritage Statsanstaltens. Man har derfor ment at burde paalægge den Stempelpligt og kun gøre Undtagelse for de ganske enkelte, som ifølge Lov ere pligtige at forsikre sig.

Til § 142 har et Flertal under Nr. 64 stillet et Ændringsforslag om Stempling af visse Kontrakter om Laan i Banker. Ændringsforslaget er nærmest kommet frem for at faa en Forhandling i Gang om, hvorvidt

det er rigtigt paa den Maade at begunstige enkelte Institutter ved at give dem denne særlige Stempelfrihed, medens man kræver Stempel af andre.

Gaar jeg nu over til den Stempelpligt, der vil komme til at paahvile ved Overdragelse af fast Ejendom, ville ærede Medlemmer se, at medens Stempel- og Tinglæsningsafgiften ved Overdragelse af fast Ejendom ved Skøde nu i alt beløber sig til ca. 13 pro mille, vil den efter dette Sæt Lovforslags Vedtagelse beløbe sig til 14 pro mille, altsaa en Forhøjelse af 1 pro mille. Her have to Spørgsmaal været stærkt i Forgrunden, for det første hvorvidt det vil være rigtigt og forsvarligt at forhøje Afgiften ved Overdragelse af fast Ejendom, og dernæst hvorvidt det vil være forsvarligt at indføre det Princip at foretage Beregningen af Afgiften efter Ejendomsskyld i Stedet for, som hidtil efter den betingede Købesum. Nu er det ganske klart, at noget saadant nyt som Indførelsen af Ejendomsskyld som Grundlag for denne Beregning kan have sine meget store Vanskeligheder. Forholdet er jo det, at det kan være ret tilfældigt, i hvilken Periode Overdragelsen sker. Saaledes kunne f. Eks. københavnske Ejendomme, som Tilfældet nu er, være vurderede til Ejendomsskyld umiddelbart efter en afsluttet Krise og derfor være satte til en Værdi, som er betydelig lavere end deres senere Handelsværdi, og fra Statens Side vil man derfor være mere tjent med, at Købesummen lægges til Grund. Dertil kommer, at en Mængde Luksusejendomme, Ejendomme som Villaer og lign., i mange Tilfælde ere vurderede til en betydelig lavere Pris end den, hvortil Overdragelse i Virkeligheden finder Sted. Alle disse Tilfælde føre mig hen imod den Betragtning, at det vilde være rigtigere at blive ved den bestaaende Ordning, hvorefter Værdien beregnes efter, hvad der betales ved Overdragelsen. Nu er imidlertid Forholdet det, at man fra Administrationens Side med Styrke hævder, at derigennem sker der Defraudationer af forskellig Art; man faar ikke den Indtægt, man virkelig skulde have ved Overdragelsen af disse Ejendomme, og man ønsker derfor i højeste Grad, at Ejendomsskylden bliver lagt til Grund. Fra Flertallets Side er man da gaaet med hertil, dog kun under Forbehold af, at det staaer vedkommende frit for at begære sin Ejendom omvurderet, saafremt han mener, at det Beløb, han ellers vilde komme til at svare Afgift af, vilde blive for højt. Jeg gør